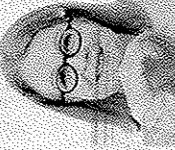

VG-62 – 50 vuotta kasvua, innostusta ja kehitystä

ALIO
Anne Pentti

• Kirjoittaja on naantallainen, jonka tekemä naantallaisen urheiluseura VG-62:n tarinallinen historiikki julkaistaan tänään lauantaina.

Naantallainen urheiluseura, VG-62, perustettiin 50 vuotta sitten. Urheilutalolle Naantalin Kuparivuorelle koontui helmikuun ensimmäisenä päivänä vuonna 1962 kuutisenkymmentä urheilun harrastajaa. Toiminnassa päätettiin keskittyä jalkapalloon, lentopalloon, koripalloon ja jääkiekkoon. Jäsenmaksuksi määrättiin 300 markkaa. Uusia jäseniä liittyi seuraan heti samana iltana 55.

Naantalissa sanotaan, että virallisten puolueiden rinnalla kaupungissa on 50 vuoden ajan vaikuttanut epävirallinen VG-puolue, jonka jäsenet lähes kaikista virallisista puolueista ovat onnistuneesti hakeutuneet luottamustehtäviin. Seuran ensimmäinen puheenjohtaja, **Juuse Jyväkorpi**, äänestettiin valtuustoon heti perustamista seuraavan vuoden kunnallisvaaleissa.

Useat VG:ssä toimineet naantallilaiset ovat hoitaneet kunnallispoliittisia tehtäviä valtuustossa, kaupunginhallituksessa, urheilulautakunnassa ja myöhemmin vapaa-aikalautakunnassa. Myös teknisen lautakunnan jäsenillä on ollut oivallinen mahdollisuus vaikuttaa liikuntapaikkoihin suunnattujen investointien määrään sekä toteuttamisaikatauluihin.

Vuosikymmenten mittaan kunnallisvaaliteemoina on nähty mm. tekojäärata, jäähalli ja lämmitetty jalkapallokenttä. Yksi toisensa jälkeen urheilupaikkahankkeet ovat myös toteutuneet eri puolueyhityksien välisen hyvän yhteistyön tuloksena.

VG-62 ei koskaan ole leimautunut poliittisesti, eikä toisaalta minkään aatesuunnan kannattaminen tai minkään puolueen jäsenyys ole ollut este seuran jäsenyudelle tai nousemiselle lajijaostojen tai koko seuran johtotehtäviin.

Urheiluseuran perustamisen aikaan suuri osa Naantaliin muuttaneista tuli työhön Imatran Voiman uuteen voimalaitokseen. Monet heistä olivat aktiivi-ikäisiä nuoria miehiä, jotka tulivat työpaikkakunnalle ilman perhettä. Urheiluseura oli hyvä paikka tutustua muihin paikkakuntalaisiin ja yrityksen kannalta oli hyvä asia, että työntekijät viettivät vapaa-aikansa urheilun parissa eivätkä sortuneet kehnompuihin harrastuksiin. IVO antoi vahvan tukensa seuran toiminnalle vuosikymmenten aikana.

VG-62:n ensimmäinen puheenjohtaja oli työssä voimalaitoksella, yrityksen sähkömestari järjesteli jääkiekkokentän valaistusta työaikanaan, IVO:ssa työskennelleet seuran aktiiviset henkilöt saivat käyttää työaikaan seuran asioiden hoitamiseen ja jalkapalloilijat saivat pelata jälkipelinsä yrityksen saunalla.

TS/Jonny Holmen

Ringetystä ei ollut tietoaakaan, kun urheiluseura VG-62 perustettiin. Seura on kuitenkin vuosien aikana menestynyt lajissa hyvin. Kuvassa joukkueensa parhaana palkittu maalivahti Jaana Lindqvist jouluuussa 1980.

Vuonna 1965 Imatran Voima lahjoitti VG:lle entisen sukeltajien parokin, joka siirrettiin Kuparivuoren kentän laidalle ja punainen koppi sisustettiin pukusuojaksi ja johtokunnan kouhuoneeksi. Punainen koppi oli merkittävä seuran kehittymisen symboli ja palveli hyvin tarkoitustaan lahoamiseen saakka.

Seuran toinen puheenjohtaja, **Jaako Ovaska**, oli Naantalin kaupungin rakennusmestari ja vuosikymmenten mittaan puheenjohtajan tehtävää ovat hoitaneet mm. lääkäri, Viking Linen aluepäällikkö, armeijan mies ja johtamiskonsultti. Jokaikin puheenjohtaja on tuonut seuraan paitsi oman alansa asiantuntemusta urheiluseurakäyttöön sovellettuna, myös omat laajat ihmishuhdeverkostonsa pienessä kaupungissa.

Vuonna 2011 seurassa oli jäseniä 1 124 ja viiden vuosikymmenen aikana toiminnassa on ollut mukana kymmeniä tuhansia naantallilaisia. Pienen kaupungin kokonaisuuskasvuvuusta laskettuna urheiluseurassa toimivien prosentuaalinen osuus on merkittävä.

Nuorimmat luistelukouluilaiset ovat päiväkotii-ikäisiä ja vanhimmat lentopalloilijat lähestyvät kahdeksänkymmentä ikävuotta. Pelaaminen lopetetaan vasta kun niveliä pitää alkaa vaihtaa. Yhtä aikaa harjoituksissa tai pelejä seuraamassa käy monen perheen kolme sukupolvea.

Lukuisat naantallilaiset ovat laittaneet itsensä ja välillä jopa omaisuutensa peliin toimissaan urheiluseuran hyväksi. 1970-luvulla seuran puheenjohtaja ja valmentaja vaaransivat oman yhteiskunnallisen asemansa eroamalla Naantalin seurakunnasta protestina sille, että seurakunnan poikakerho oli kadottanut lainaamansa maalivaardin luistimen. Nuoret miehet varasivat vastaanottoajan jyrkkänä ja kōnservatiiv-

TÄSTÄ ON KYSYMYKSIÄ

1. Urheiluseuran toiminta kasvattaa parhaimmillaan merkittävästi pienen kaupungin yhteisöllisyyttä.
2. Seurojen ja yhdistysten hyväksi tehtävä vapaaehtoistyö on 50 vuoden aikana muuttanut paljon.
3. Tavallisten ihmisten tarinoiden kerääminen on tärkeää epävirallisen paikallishistorian tallentamiseksi.

tiivisena pidettyä kirkkoherralta ja kävivät perustelemassa eroamisensa.

Kaupunkiin rakennettiin ensimmäinen tekojäärata vuonna 1974. Putkien asennuksen jälkeen huomattiin, että jäädyttäminen ei sujunutkaan suunnitellulla tavalla, laitteistossa oli vikaa. Jäädytysputket oli irrotettava. Urheilijat olivat mukana siirtämässä putkia, jotka olivat niin pitkiä ja painavia, että jokaista putkea kantamaan tarvittiin kymmenen miehen rivistö.

Vuosikymmenen mittainen kunnallispoliittinen hanke tekojääradan saamiseksi ja rankkaan fyysiseen työhön osallistuminen rakennusvaiheessa sai radan tuntumaan tosiaankin omalta ja kaiken nähdyä vaivan arvoiselta.

Muutamia seuran jäsenet asettivat omat kotinsa vekselien vakuudeksi, jotta 1980-luvun puolivälissä järjestetyt Aurinkomesut saatiin rahoitettua. Messuviikonloppuna satoi rankasti ja tappiota tuli niin paljon, että seura taisteli velkojen maksun kanssa useita vuosia. Perheet saivat kuitenkin pitää talonsa. ”Käräjille ei jouduttu, mutta ei se varmaan kovin kaukana ollut” sanoo 1990-luvun puheenjohtaja.

Yhdistys- ja seuratoiminnan hyväksisi tehtävän vapaaehtoistyön luonne ja sisältö on muuttunut merkittävästi tavalla 50 vuoden aikana. Naantalin VG-62 perusti 1960-luvun alkupuolel-

la huvitoimikunnan, mutta toimikunnan ponnistelu varainhankinnan hoitamiseksi ei aina ollut pelkkää huvia.

Tansseja ja hauskarpottotilaisuuksia järjestettiin kaupungin asukkaille säännöllisesti, mutta rahaa hankittiin myös jättepapertia ja romuja keräämällä, sokkerijuurikkaiden nostotalkoilla, rakennusjättemaiden loppusiivouksia tekemällä ja jakamalla paikallisten yritysten mainoksia.

Naantallilaiset ovat aina pitäneet talokotoiden tarjoamista ja seuran varainhankinnan tukemista tärkeänä. Talojen portinpielille asetettiin keräyspäivinä tarpeettomia tavaroita ja vuodent mittaan kerättyjä jätepaperinippuja.

Urheiluseuran tilaisuuksiin osallistuttiin suurella innolla. Kahden markkan hintaiset pääsyliput kävivät hyvin kaupaksi 1960-luvun loppupuolella, kun urheiluseura ryhtyi järjestämään jäällä viihteellisiä otteluita, joissa vastakkain asettuivat VG:n satakiloiset ja kaupunginvaltuuston jäsenet.

Satakiloisten voittoputki ei katkenut juuri koskaan. Valtuuston joukkueessa oli 1970-luvun puolella jopa kaksi naispelaajaa, satakiloisten joukkueeseen naiset eivät yltäneet.

VG-62:n taipaleesta kirjoitettu teos ei ole virallista ja objektiivista historiikirjoitusta. Urheiluseuran tarinallinen historiikki koostuu tavallisten ihmisten omista tarinoista, tuntemuksista ja muistoista. Kirja kertoo seuran historiaa mukana olleiden ihmisten kautta.

Tarinat ovat seuran jäsenten, urheilijoiden, valmentajien, liikunnan harrastajien ja perheenjäsenien omia kertomuksia, naantallaisen urheiluhistorian välähdyksiä toisteltua, tarinointia pienen kaupungin yhteisöllisyyden kehittymisestä urheiluseuratoiminnan kautta, elävää ja värikästä arkielämän historiaa.